

ADB, Adb (ex natura Parabolæ) duæ tertiæ partes triangulorum rectilineorum ADB, Adb , & segmenta AB, Ab partes tertiæ eorundem triangulorum. Et inde hæ areæ & hæ segmenta erunt in triplicata ratione tum tangentium AD, Ad ; tum chordarum & arcuum AB, Ab .

Scholium.

Cæterum in his omnibus supponimus angulum contactus nec infinite majorem esse angulis contactuum, quos circuli continent cum tangentibus suis, nec iisdem infinite minorem; hoc est curvaturam ad punctum A , nec infinite parvam esse nec infinite magnam, seu intervallum Af finitæ esse magnitudinis. Capi enim potest DB ut AD^3 : quo in casu circulus nullus per punctum A inter tangentem AD & curvam AB duci potest, proindeq; angulus contactus erit infinite minor circularibus. Et simili argumento si fiat DB successive ut AD^4, AD^5, AD^6, AD^7 , &c. habebitur series angulorum contactus pergens in infinitum, quorum quilibet posterior est infinite minor prior. Et si fiat DB successive ut $AD^2, AD^1, AD^1, AD^1, AD^2, AD^2$, &c. habebitur alia series infinita angulorum contactus, quorum primus est ejusdem generis cum circularibus, secundus infinite major, & quilibet posterior infinite major prior. Sed & inter duos quosvis ex his angulis potest series utrinq; in infinitum pergens angulorum intermediorum inferi, quorum quilibet posterior erit infinite major prior. Ut si inter terminos AD^2 & AD^3 inferatur series $AD^{\frac{5}{2}}, AD^{\frac{11}{2}}, AD^{\frac{13}{2}}, AD^{\frac{17}{2}}, AD^{\frac{19}{2}}, AD^{\frac{23}{2}}, AD^{\frac{25}{2}}, AD^{\frac{29}{2}}$, &c. Et rursus inter binos quosvis angulos hujus seriei inferi potest series nova angulorum intermediorum ab invicem infinitis intervallis differentium. Neq; novit natura limitem.

Quæ de curvis lineis deq; superficiebus comprehensis demonstrata sunt, facile applicantur ad solidorum superficies curvas & con-

contenta. Præmissi vero cendi perplexas demon ad absurdum. Contract methodum indivisibilium Hypothesis; & propter setur, malui demonstra titatum evanescentium id est, ad limites summa limitum illorum demon His enim idem præstatu principiis demonstratis j bus, siquando quantitate deravero, vel si pro re divisibilia sed evanesce partium determinatarum per intelligi, vimq; tali cedentium Lemmatum

Obiectio est, quod q proportio; quippe quæ bi evanuerunt, nulla est di posset nullam esse co tatem ultimam. Hanc esse ultimam, ubi attigit velocitatem ultimam in quam attingit locum ult tunc cum attingit, id est attingit locum ultimum ultimam rationem quam rationem quantitatum sed quacum evanescunt ratio quacum nascuntur. esse (vel augeri & minu velocitas in fine motus